

Înfierea 2

-Descoperirea fiilor lui Dumnezeu -

18 mai 1960

Jeffersonville, Indiana, S.U.A

Ne aplecăm capetele în seara aceasta ca un grup de oameni credincioși și chemați afară, căci noi venim în seara aceasta să învățăm Cuvântul Tău, ca să putem fiecare să ne ocupăm locul nostru și să putem lucra împreună ca mădulare în trupul lui Hristos. Vrem acum să venim înaintea lui Dumnezeu și fiecare dintre noi ne gândim ce am simți dacă ar fi vorba despre fiica noastră, cât ar fi de rănita inima noastră, cât de tare ne-ar arde inima și cum am ruga Biserica să mijlocească pentru vindecarea ei. Inima acestui tată arde și îl doare, Doamne. Fie ca Duhul Sfânt să vină acum în inima lui și să alunge orice umbră de îndoială și orice durere și să-l încredințeze că Tu ești Dumnezeu și că nici o boală nu poate să stea înaintea Ta atunci când poruncile Tale dumnezeiești sunt împlinite de către Biserica Ta, de către poporul Tău.

În ultima duminică, în timp ce ne rugam, m-am gândit la felul și la posibilitățile de rugăciune. Lumea ne privește ca pe niște oameni care n-ar avea nici o armă. Însă o praștie mică lovește mortal dacă este ținută în mâini credincioase. Doamne, fie ca rugăciunile noastre să fie ca niște lovituri în plin, așa încât moartea, care plutește deasupra acestei copile, să dispară. Fie ca lumina cea mare a prezenței lui Dumnezeu, să strălucească asupra ei și fetița să se întoarcă de la spital sănătoasă. O, Doamne, noi știm că iubiții noștri ne așteaptă dincolo de râu, unde este un loc al gloriei. Noi iubim însă și pe micuții noștri. De aceea, Te rugăm, o, Doamne, să cruți viața acestui copil, spre slava Ta. Noi, Biserica Ta, muștrăm moartea spunând: „Oprește-te acolo! Tu nu poți să iei pe acest copil, noi avem pretenție la viața lui, pentru cauza Împărăției lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, Mântuitorul nostru. Amin.”

Credem noi acest lucru? Nu știu ce aș fi făcut dacă nu eram creștin. N-aș fi dorit să mai stau mult timp pe aici. Nu există nici un

lucru pentru care să trăiești, în afară de faptul de a face ca alții să fie salvați. Acesta e singurul lucru bun pe care îl găesc aici.

În seara aceasta aș dori să începem cu o privire sumară asupra lecției anterioare și aș vrea să citesc întregul capitol unu din Efeseni. Poate că vom continua acest studiu și duminică dimineață și seara, dacă sunteți de acord, pentru ca în felul acesta să obținem mai multă claritate pentru Biserică. Este un lucru minunat să-ți poți găsi locul în Biserică. Nimeni nu poate face ceva dacă nu știe exact ce trebuie să facă.

Dacă cineva are nevoie de o operație și ar fi de față numai un medic tânăr care a venit direct de pe băncile școlii și n-a mai făcut niciodată vreo operație..., poate că el arată bine, este un om tânăr, are părul pieptănat frumos, are maniere elegante și el ar spune: „...am ascuțit bine cuțitele și am sterilizat toate instrumentele.” Însă tu, care ești în cauză, ai prefera un doctor mai bătrân care a mai executat astfel de operații. Eu nu l-aș accepta pe unul care a venit de curând de la școală, ci pe unul cu experiență.

Acela care are cea mai mare experiență și pe care l-am putea chema în seara aceasta, este Duhul Sfânt. El este Medicul cel mare și marele Învățător.

În seara aceasta vom continua mesajul de duminică trecută. Poporul Israel l-a refuzat pe Samuel, care avea Cuvântul Domnului și a ales pe Saul, fiul lui Chis. Ei au refuzat pe cel care-L reprezenta pe Duhul Sfânt, fiindcă el vorbea așa cum îl călăuzea Duhul. Samuel a atras atenția poporului spunând: „*Gândiți-vă bine la ceea ce vreți să faceți. Voi știți că niciodată nu s-a întâmplat ca să spun ceva în Numele Domnului și să nu se împlinescă și știți că m-am purtat între voi fără prihană. Nimeni nu mă poate învinui de vreun păcat!*” Așa a vorbit și Domnul Isus: „*Cine Mă poate învinui de vreun păcat?*” Samuel a mai spus: „*Nu v-am cerut bani, nu am luat nimic de la voi. Tot ceea ce v-am spus a fost pentru binele vostru, și a venit din gura lui Dumnezeu.*” Și tot poporul a mărturisit că este așa. Totuși, au dorit să aibă un împărat, ca să fie și ei ca celelalte popoare.

Epistola către Efeseni corespunde cu cartea lui Iosua din Vechiul Testament. Acolo se împarte moștenirea și biruitorii sunt puși fiecare la locurile lui. Noi vom arunca acum o scurtă privire în urmă, înainte de a citi versetul 3, ca să primim o legătură. La ultima întâlnire de duminică,

am constatat că în Vechiul Testament, Dumnezeu a dat lui Israel o făgăduință cu privire la o țară liniștită (de odihnă), pentru că ei deveniseră călători. Ei au trăit într-o țară care nu era a lor, căci Dumnezeu spusese lui Avraam, că urmașii lui vor locui 400 de ani la un popor străin și vor fi asupriți, dar după aceea vor fi scoși cu mână puternică și vor fi aduși într-o țară bogată, unde curge lapte și miere. Când s-a apropiat timpul făgăduit, Dumnezeu a ridicat un bărbat, care să-i ducă în acea țară. Câți dintre voi știu cine a fost acest bărbat? Moise. Observați, el este un simbol pentru Acela care ne-a fost dat ca să ne ducă în țara făgăduită: Hristos.

Deci, noi avem o făgăduință, făgăduința odihnei duhovnicești. Atunci era o odihnă fizică - trupească, Israel a ajuns într-o țară unde a putut să spună: „Aceasta este țara noastră, noi nu mai suntem pribegi. Acum noi ne-am așezat. Aceasta este țara noastră și de acum încolo, avem și noi odihnă. Aici vom semăna grâul nostru și vom planta viile noastre și vom mânca din viile noastre. Dacă vom muri, le vom lăsa copiilor noștri.” O, dacă am putea noi intra în aceste lucruri care ne vorbesc despre țara aceasta, la legea moștenirii simbolizată de Naomi, Rut și Boaz și să ne amintim cum era atunci în Israel! Când un frate ajungea printr-un necaz și își pierdea moștenirea, numai o rudenie de sânge putea să o mai răscumpere. O, cât este de minunat! Am putea să ne ocupăm săptămâni de zile cu acest capitol și tot nu ar fi de ajuns. Noi am putea cuprinde Biblia întreagă în acest capitol. Am putea studia un an și jumătate fără să ne îndepărtăm de această carte și am putea să rămânem în continuare la ea. Este un lucru așa de minunat moștenirea aceasta, pe care nimeni nu putea să o răscumpere, decât o rudenie. Lăsați-mă să vă aduc aici o dovadă pe care am mai arătat-o cu câteva seri înainte, vouă celor care sunteți mame. Câte dintre voi v-ați rugat pentru iubiții voștri care nu sunt încă mântuiți? În ordine. Aici aveți moștenirea voastră. Pavel spunea temnicerului din Filipi: „*Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta.*” Dacă voi aveți credință destulă pentru mântuirea voastră, atunci aveți suficientă credință și pentru ceilalți din familia voastră. Dumnezeu va face ceva și pentru băiatul tău și pentru fata ta, chiar dacă El îi va doborî la pat și vor zace pe moarte, în spital, ei vor fi totuși mântuiți. Dumnezeu a făgăduit moștenirea! Isaia a spus: „*Nu se va mai face nimic rău și nimeni nu va*

mai proceda nedrept pe Muntele Meu cel sfânt - zice Domnul.”

Eu am ceva pentru voi și sper că voi putea să v-o spun în seara aceasta, căci arde ceva în inima mea pentru voi. Acum însă voi continua. Ați observat pe Moise, făcătorul de minuni, care a condus poporul Israel prin pustie, până la granițele țării făgăduite? Însă nu el le-a dat moștenirea. El i-a condus doar până în fața țării și Iosua a fost acela care a împărțit țara. Este adevărat?

Așa a condus și Hristos Biserica Lui, acolo unde le-a fost pusă la dispoziție moștenirea. Trebuia să mai fie traversat doar Iordanul, dar Duhul Sfânt este Cel care așază Biserica în ordine. Iosua al timpului de astăzi, care pune Biserica în poziția corespunzătoare, dă fiecăruia daruri, locul și poziția lui. El este vocea lui Dumnezeu care vorbește omului lăuntric, salvat de Hristos: Duhul Sfânt. Înțelegeți voi?

Acum să revenim la epistola către Efeseni. În același mod aduce El, Biserica în poziția ei. Iosua i-a așezat într-o țară pământească. Acum, Duhul Sfânt împarte moștenirea spirituală, care este adevărata moștenire.

Prima dată Pavel ne adresează scrisoarea, apoi el ne spune că lui i-a fost descoperită taina lui Dumnezeu și aceasta nu într-un seminar, nu de către un teolog, ci prin descoperirea dumnezeiască a Duhului Sfânt, pe care Dumnezeu i-a dat-o. Această taină a lui Dumnezeu a fost ascunsă de la întemeierea lumii și i-a fost descoperită prin Duhul Sfânt, care a adus pe fiecare credincios în parte la locul lui și a pus Biserica într-o stare după voia lui Dumnezeu. Deci, Pavel adresează această scrisoare credincioșilor. Gândiți-vă, el vorbește Bisericii, nu celor din lume, căci pentru lume este o taină, este o problemă mare și ei nu pot să o înțeleagă, le trece pe deasupra capetelor, înțelepciunea lor nu merge pe direcția aceasta. Pentru Biserică însă, aceasta este „mierea din stâncă,” bucuria nespusă și o veste fericită, este o ancoră a sufletului, este nădejdea și sprijinul nostru, este stânca veacurilor. Oh, taina aceasta descoperită este tot ce este mai bun. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va trece niciodată. Însă, omul care este în afara Canaanului, nu știe nimic despre aceste lucruri, pentru că el mai rătăcește încă în pustiu. Faptul acesta însă nu înseamnă că el nu ar fi un om bun. Oamenii care erau în Egipt poate au fost toți oameni buni, numai că ei nu au mai ajuns dincolo, în moștenirea lor.

Făgăduința care a fost dată Bisericii nu se referă la o țară pământească, ci la o țară duhovnicească, fiindcă noi suntem o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor deosebit, care a fost ales și chemat - pus deoparte pentru care lumea este moartă. Fiii și fiicele lui Dumnezeu sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu și nu de oameni. Totul este zidit pe dragoste.

Mulți au încercat să învețe acest lucru și, fără îndoială, mari teologi au intrat în acest subiect mai adânc decât o fac eu. Eu însă, vreau doar să vă fac cunoscut faptul că un om care este în Hristos, care are Duhul Sfânt, poate să rabde pe un om care este greșit, pentru că este blând, îndelung răbdător, iubitor, smerit, sincer, niciodată cu o atitudine negativă, ci el este întotdeauna pozitiv. Este o persoană deosebită. Un om care este în Hristos nu va ajunge niciodată să se gândească: „Noi am avut asta cândva, noi tresăltam. Noi, metodiștii, am avut asta, noi strigam de bucurie.” Eu cred că a fost așa. Apoi au venit pentecostalii, cu vorbirea în limbi. Ei vorbeau în limbi și spuneau: „Noi am primit făgăduința. Cine vorbește în limbi are aceasta.” Eu cred în vorbirea în limbi. Totuși, noi recunoaștem că mulți dintre ei încă nu au primit făgăduința. Noi ne apropiem de această mare taină care a fost ascunsă înainte de întemeierea lumii și care a fost descoperită fiilor lui Dumnezeu în aceste zile de pe urmă. Credeți voi că acesta este adevărul, și anume că fiii lui Dumnezeu vor fi descoperiți?

Hai-deți ca înainte de a trece mai departe, să mergem pentru câteva minute la Romani 8:19. Să citim și să vedeți dacă nu corespunde cu ceea ce v-am spus: „*De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată, descoperirea fiilor lui Dumnezeu.*” Creațiunea întreagă așteaptă această descoperire. Ce înseamnă descoperirea? A face de cunoscut. Lumea întreaga dorește să știe unde este acest popor. Mahomedanii așteaptă acest lucru. Peste tot se întrebă: „Unde este acest popor?” Noi am avut un vânt puternic, noi am avut trăsnete și fulgere, ulei și sânge, noi am avut tot ce este posibil, însă noi am neglijat să ascultăm acest glas blând și duios, care a avut efect asupra profetului, încât el a ieșit afară, învelit în manta și a spus: „Aici sunt, Doamne!” Vedeți? Toată creațiunea așteaptă suspinând descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

Pavel aduce prima dată Biserica pe locul care i se cuvine. Să mai

citim încă o dată, ca să avem legătura: „*Eu Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, trimit salutul meu sfinților și credincioșilor în Hristos care sunt în Efes.*” Deci, ca să nu uitați: cum venim în Hristos? Atașându-ne la o biserică? Depunând o mărturie de credință? Este suficientă scufundarea în apă? Cum intrăm noi în Hristos? 1 Corinteni 12: „*printr-un singur Duh*” - care este Duhul Sfânt, suntem toți introduși în țara făgăduită. Tot ce există în țara făgăduită ne aparține nouă.

Israel a trebuit să lupte când a traversat Iordanul în țara făgăduită. Gândiți-vă, în această țară a făgăduinței nu veți fi imuni la boli și nu veți fi lipsiți de greutate, însă totul este al vostru, ridicați-vă și veți birui! Israelul numai atunci a avut pierderi, când a intrat păcatul în tabără, când Acan a reținut o haină și o bucată de aur din prada luată. Atunci poporul a avut pierderi de vieți în timpul luptei. Dacă este o Biserică fără pată în această seară, un grup de oameni care stau pe făgăduința lui Dumnezeu, care au și umblă în Duhul Sfânt, atunci eu provoc orice boală și orice suferință, pe orice Joe Lewis care este în țară, cu toată necredința lui, să aducă aici orice boală, și vor pleca de aici perfect sănătoși. Dumnezeu a făgăduit-o și numai păcatul necredinței mai poate să oprească revărsarea binecuvântărilor. Vom mai vorbi încă despre ce este păcatul acesta.

Să citim mai departe acum: „*...credincioșilor în Hristos care sunt în Efes, har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos. Slăvit să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat, cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.*” Dacă suntem în Hristos, avem binecuvântări duhovnicești, dar în afara lui Hristos sunt numai senzații și simțiri. În Hristos sunt binecuvântări adevărate, nu doar bănuieli și credință aparentă. Dacă încercați însă să susțineți că voi sunteți în țara făgăduită și nu este așa, atunci păcatul se va ține de voi și veți fi aruncați înapoi și încolo. Aceasta vă va arăta că voi nu aveți acel lucru despre care vorbiți. Dar dacă sunteți în Hristos Isus, El v-a făgăduit pacea cerească, binecuvântări cerești, Duhul ceresc, totul este al vostru. Voi sunteți în țara făgăduită, în posesia deplină a tuturor lucrurilor. Amin! Cât este de minunat!

„*În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să*

fim sfinți și fără prihană înaintea Lui...” În cine ne-a ales? În Hristos. Noi vedem acum de la Geneza până la Apocalipsa, că El ne-a ales înainte de întemeierea lumii ca să umblăm sfinți și fără prihană înaintea feței Sale. Biserica se împiedică serios de aceste cuvinte. Aș vrea să mă opresc la cuvântul: „*rânduit dinainte*” – predestinat. Aceasta nu înseamnă: „eu aleg pe fratele Neville, dar pe fratele Beeler nu-l aleg”. Dumnezeu a știut dinainte cine este drept și cine este nedrept, El a știut ce va face fiecare om. Prin faptul că a știut mai dinainte, El a rânduit mai dinainte ca toate lucrurile să lucreze spre binele celor care iubesc pe Dumnezeu, iar în veacul viitor El va cuprinde tot ce este al Lui, în Hristos Isus.

Aș vrea să vă ilustrez ceva. Eu am atins puțin aceste lucruri în predica anterioară. Să mergem în Geneza. Dumnezeu a arătat Numele Său: „Domnul Dumnezeu”, „El-Elah-Elohim” care înseamnă: „Cel care există în Sine însuși.” În afara Lui nu exista nimic, nici aer, nici lumină, nici stele, nici oameni, nu era nimic. Era numai Dumnezeu singur, „El-Elah-Elohim.” El a creat totul și în El erau toate atributele Lui, toate aceste calități. Voi știți ce este un atribut, dar lăsați-mă să vă explic așa ca și omul simplu să înțeleagă, căci și eu sunt un om simplu, căruia a trebuit să-i fie explicat tot așa. În El era natura de a fi Tată. Dar El exista în Sine însuși și nu era nimeni căruia să-i fie Tată. El era însă și altceva decât Tată. El era Dumnezeu, adică obiectul închinării. Dar nu exista nimeni și nimic care să I se închine Lui. El era și Mântuitorul, dar nu era nimeni care să fie mântuit. Înțelegeți voi? În El era atributul de Vindecător, dar încă nu exista nici un bolnav, care să aibă nevoie de vindecare. Înțelegeți ce sunt calitățile acestea? Astfel, calitățile Lui, natura Lui, au venit la suprafață, adică ceea ce este El astăzi.

Unii oameni întreabă: „Oare de ce Dumnezeu nu a adus toate lucrurile la bun sfârșit, încă de la început? El are o inimă tare și brutală”, spunea Joe Lewis, acela care l-a osândit pe Jack Coe. „Dumnezeu nu există. Dacă ar exista, El ar fi...” Oh, el Îi dădea diferite nume. Vedeți, aceasta era numai fiindcă el avea știință multă sus la minte, dar nu avea nimic în inimă. Cuvântul spune că El a ascuns tainele Lui. Gândiți-vă, Biblia spune: „înainte de întemeierea lumii” și „așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu.” Înțelegeți voi aceasta?

Cred că aş putea să trec la gândul următor. Gândiți-vă că în timpul lui Moise, apoi în epoca profeților și în toate epocile, oamenii au așteptat aceste ultime zile, în care tainele să fie descoperite conform Scripturii. Așa este, trebuie să fie descoperite fiilor lui Dumnezeu. Este așa cum am mai spus. Ca o piramidă care se îngustează din ce în ce mai mult spre vârf.

Am făcut de multe ori această afirmație că Dumnezeu a făcut trei Biblii. Prima este Biblia pe cer, între stele, zodiacul, cercul animalelor. Ați văzut vreodată aceasta? Care este primul semn al cercului animalelor? Fecioara. Care este ultimul semn al cercului? Leul. Prima dată, El a venit prin fecioară, iar a doua oară El vine ca Leul din seminția lui Iuda.

A doua Biblie este reprezentată în piramida din zilele lui Enoh. Ei aveau diferite măsurători la această piramidă, ei puteau să socotească cu ea chiar și timpul când vor începe războaiele. Eu nu înțeleg aceste lucruri. Știți cât de departe au mers ei cu socotelile lor? Ei au ajuns până în camera împărătească. Așa cum a fost zidită piramida, noi n-am putea să o zidim astăzi, cu toată dotarea ultramodernă pe care o avem. Piramida se îngustează tot mai mult spre vârf, însă piatra de încheiere n-a fost pusă niciodată. Știți voi că piramida cea mare din Egipt n-a avut niciodată piatra de încheiere? De ce? Pentru că această piatră a fost respinsă. Hristos, Piatra de încheiere, a fost refuzat. În timpul creșterii, începând cu epoca lui Luther, spre epoca baptilștilor, a metodistilor, a pentecostalilor, am ajuns acum până la piatra de încheiere, așteptând și dorind ca această piatră să fie pusă ca să desăvârșească clădirea. Nu ați citit voi în Scriptură că această piatră a fost lepădată? Bineînțeles, noi știm că acolo era vorba despre Templul lui Solomon. „*Dar piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii.*” Eu vă spun aceste lucruri, ca să vă înfățișez aceste simboluri, căci conform Bibliei, noi trăim acum în zilele de pe urmă. Noi ne apropiem de vârful piramidei, am lăsat celelalte trepte în urma noastră. Este timpul pentru venirea Leului, a pietrei de încheiere, a zilelor descoperirii fiilor lui Dumnezeu. Vedeți voi unde ne aflăm? Noi suntem chiar în zilele de pe urmă.

Câți dintre voi ați citit săptămână aceasta în ziare ce a spus

Hrușcirov? O, ei sunt gata pregătiți și noi la fel. Amin. O, ce prioritate! Dacă credincioșii în aceste zile ar putea să recunoască timpul în care trăiesc! Ce credeți voi, cum a văzut autorul acestei scrisori ceea ce se va descoperi în zilele de pe urmă, faptul că va fi o așteptare și că fiii lui Dumnezeu vor primi o descoperire în zilele sfârșitului și că prin puterea Duhului Sfânt toate lucrurile ascunse de la întemeierea lumii vor fi descoperite?

Să ne întoarcem la momentul creațiunii, adică la întemeierea lumii, ca să primim descoperirea și să ne cercetăm dacă suntem corecți sau nu. Eu sper că nu este o nelegiuire dacă compar pe Dumnezeu cu un tată, ca voi să-L înțelegeți. Tatăl a vrut să aibă copii. Ce a făcut El deci? El a spus: „Să fie îngeri aici.” Și ei deja Îl înconjurau. Ei I Se închinau Lui și El era Dumnezeu în calitatea Lui. Gândiți-vă că la început El era El-Elah-Elohim, Cel care exista în Sine însuși. Nu mai era nimic, ci numai El singur. Întâi au apărut îngerii și îngerii nu puteau face altceva decât să I se închine. Ei nu puteau să fie pierduți sau bolnavi, erau ființe nemuritoare și astfel Domnul nu putea Să-și desfășoare puterea de vindecare și nu putea Să-și arate planul Său de mântuire. De aceea El a spus: „Vreau să creez ceva material” și astfel a creat pământul și toate viețuitoarele de pe el. Apoi, El l-a făcut și pe om. Tot ce a apărut pe pământ și a luat ființă la început, de la meduză, o formă de carne ce plutea pe apă, forma cea mai joasă a vieții, a mers până la forma de viață cea mai înaltă care este omul. De la broască a mers mai departe, la șopârlă și așa mai departe. De fiecare dată când sufla Duhul Sfânt, ieșea la suprafață o viață nouă, o vietate mai mare și mai complexă. Apoi a fost creat pe pământ, după chipul lui Dumnezeu, omul. Niciodată n-a fost creat mai înainte și niciodată nu va fi creat ceva care să stea la o înălțime mai mare decât omul, căci omul este creat după chipul lui Dumnezeu.

El l-a creat pe om ca bărbat și femeie. El l-a creat într-o unitate. Avea în el și ceva masculin și ceva feminin. Conform Geneza 1:27: „*Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu, parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.*” Dar la Geneza 2 nu exista încă nici un om din carne care să cultive pământul, era doar un singur om, făcut după chipul Său. Dumnezeu este Duh și El a creat pe primul om duhovnicesc, ca bărbat și femeie.

Gândiți-vă că El avea toate lucrurile în gândurile Lui. Duminica trecută am vorbit despre aceasta: un cuvânt este un gând exprimat. În gândul lui Dumnezeu era planul care trebuia adus la îndeplinire. Dumnezeu s-a gândit cum ar putea fi Dumnezeu, cum i s-ar putea aduce închinare, cum ar putea fi Mântuitor, Vindecător. Îndată ce El a vorbit Cuvântul, acesta a fost stabilit pentru totdeauna. O, dacă fiii lui Dumnezeu ar ține tare la Cuvântul Său! Dacă Dumnezeu vorbește un cuvânt, acesta este ceva stabilit, terminat, de ajuns. Poate că El a așteptat. Cronologia și cercetătorii erelor geologice susțin cu toții că lumea ar exista de milioane de ani. Eu nu știu acest lucru. Poate că ea există de miliarde de ani. Eu nu știu cât de veche este. Dumnezeu nu este în timp. Pentru El a trecut doar un minut de când a rostit Cuvântul. El încă mai este Dumnezeu, la El nu există timp. Eu nu am știut acest lucru în acest fel până ieri dimineață. Veșnicia nu are noțiunea de ziua de ieri sau ziua de mâine, totul este la prezent. Ați observat termenul „Eu Sunt”. Nu „Eu am fost” sau „Eu voi fi”, ci „Eu sunt veșnic” adică „Eu sunt întotdeauna!” El a vrut ca lucrurile să se realizeze în timp. El trebuia să facă ceva care să I se închine, astfel, atributul, natura lui a realizat aceasta. El a creat omul, însă acest om era singur. De aceea, ca să-și arate planul Lui, gândurile Lui cu privire la Hristos și Biserică, El n-a luat o altă bucățică de pământ ca s-o facă pe femeie, ci a luat-o pe Eva dintr-o coastă a lui Adam, a luat din duhul lui partea feminină și a atașat-o la această coastă. Dacă vedeți un bărbat feminizat, atunci la el este ceva pe dos și dacă vedeți o femeie care procedează ca un bărbat, atunci și la ea este ceva pe dos. Sunt două duhuri deosebite, dar împreună ei formează o unitate. Cei doi sunt una. Așa a creat El femeia și bărbatul. Ei nu trebuiau să îmbătrânească niciodată. Ei mâncau, beau și dormeau, așa cum facem și noi acum, dar ei nu știau ce este păcatul. Eu nu voi explica „sămânța șarpelui”, aceasta o voi lăsa pentru altă predică. Eu am fost somat să retrag această învățătură, dar cine poate să dovedească altceva? Aș dori să văd acest lucru. Dar ce s-a întâmplat atunci, când a intrat păcatul în lume?

La o înălțime mare, de milioane și milioane de kilometri depărtare se află dragostea desăvârșită, dragostea „agape.” De fiecare dată când faceți un pas pe drumul credinței vă apropiați de această dragoste. Poate voi nu știți cât de puțin din această dragoste pătrunde pe

acest pământ: este o umbră a umbrei umbrelor. Aceasta este ce ai tu, aceasta este ce am eu. Numai umbră împrumutată de la umbra dragostei dumnezeiești.

Aici este ceva în tine, în fiecare femeie și în fiecare bărbat care au depășit vârsta de 20 de ani și au dorința de a rămâne așa. Voi aveți doar 5 ani. De la 15 la 20 de ani. După 20 ani începeți să muriți. Până la 15 ani este vârsta dezvoltării și de acolo până la 20 de ani deveniți adolescenți. La vârsta de 20 de ani spuneți că sunteți bărbat. Dar voi muriți, voi începeți să vă stingeți încet, indiferent ce ați face. El v-a crescut până la această vârstă, dar apoi începeți să muriți. Ce se întâmplă? Este însă ceva în voi ce spune: „Aș vrea să fiu iarăși de 18 ani.” Vă întreb ceva: cum ar fi dacă v-ați fi născut cu 500 de ani înainte și ați fi rămas la vârsta de 18 ani până acum? Dacă ați fi o tânără domnișoară cu concepțiile de atunci, dinainte de a fi venit aici coloniștii puritani? Nu sunteți de părere că ar fi mai bine să ajungeți la vârsta de 500 de ani decât să rămâneți pe loc? Vedeți voi, aici există ceva pe dos.

Voi spuneți: „Eu mă simt foarte bine, frate Branham. Eu am 18 sau 16 ani și mă simt foarte bine.” Lasă-mă să-ți spun ceva. Tu te simți bine, dar cum știi tu dacă mama ta mai trăiește în această secundă, dacă nu este în aceasta Biserică? Știi tu dacă prietenul său prietena ta n-au fost omorâți cu câteva minute înainte? Poți tu să știi dacă nu vei fi în dimineața următoare un cadavru în casa ta? Știi tu dacă vei mai ieși viu din biserică în seara aceasta? Există o mare nesiguranță, nimic nu este sigur. Nu poți să fii sigur nici dacă ai 15, 12, 19, 75 sau 90 de ani. Nu poți ști ce se poate întâmpla. Și totuși avem dorința aceasta să fim de 15-18 ani. Ce provoacă aceasta? Dacă ai fi iarăși de 18 ani și ai rămâne la această vârstă fără să îmbătrânești niciodată, ar trebui să ai în jurul tău oameni ca tine, toți tineri. Altfel, ei te-ar lăsa în urmă, oamenii ar intra într-o altă vârstă, iar tu ai rămâne înapoi ca ceva antic. Ar fi mai rău pentru tine dacă nu ai îmbătrâni împreună cu ei. Însă în tine există dorința să te întorci la vârsta aceasta. Acesta este puținul din lucrul dumnezeiesc, din dragostea agape, o mică umbră de sus provoacă această dorință.

Cu câteva zile în urmă, în acea dimineață la ora șapte, Duhul Sfânt, prin bunătatea și harul Său, m-a luat din acest trup. Eu cred că s-a întâmplat, dar nu pot să spun cum. Și eu am trecut dincolo, în țara aceea

și acolo îi vedeam pe toți oamenii aceia tineri. Erau așa de frumoși cum n-am mai văzut niciodată în viața mea. Și El îmi spunea: „Unii dintre ei aveau 90 de ani. Ei toți s-au pocăit prin slujba ta.” De aceea ei îmi strigau: „Fratele nostru! Fratele nostru!”

Deci, acesta este un trup ceresc. Dacă noi murim, nu devenim o fantomă, ci devenim (primim) un trup. Și dacă toți vom muri și chiar dacă bombele atomice ne vor distruge, în cinci minute noi ne-am îmbrățișa, am cânta de bucurie și L-am proslăvi pe Dumnezeu.

O, da, frate și soră Spencer, care stați aici și cred că sunteți perechea cea mai bătrână din aceasta adunare, dar acolo voi nu veți fi mai fi bătrâni, acolo veți fi de 18-20 de ani. Fratele Neville va fi un băiat tânăr, iar eu, la fel. Acesta este adevărul. Când acest trup pământesc în care trăim, va fi pus la o parte, vom avea deja un altul care ne așteaptă.

Un copil care se naște printr-o naștere normală, este un trup mic care se mișcă încolo și înapoi. Voi, femeile tinere, scuzați-mi această expresie. Dacă se întâmplă aceasta, ne arată că mușchii sunt plini de viață. Când vine copilul pe lume, el primește duh de viață și chiar atunci natura trupului duhovnicesc, intră în acest copil. Capul lui mic se întoarce și caută sânul mamei, unde începe să sugă. Dacă el n-ar face așa, laptele nici n-ar curge. Ați observat vreodată un vițel după ce s-a născut? Îndată ce are putere să stea pe picioarele lui, merge direct la mamă, o înconjoară și începe să sugă. Cine îi spune să facă așa? Când acest trup pământesc dispăre din lumea aceasta, deja ne așteaptă un trup duhovnicesc. Aleluia! Când acest cort pământesc se distruge, intrăm în celălalt, care nu mai dorește apă rece, care nu mai are nevoie de alimente, căci el nu provine din praful acestui pământ. Dar este tot atât de adevărat, se poate pipăi, vom putea să ne strângem mâinile cu dragoste; totul este desăvârșit. Acest trup așteaptă acolo și el este o parte din noi. Există trei trupuri.

Viața voastră veșnică începe chiar de aici, de la altar. De aici începe veșnicia voastră. O, pentru voi viața veșnică începe chiar de aici, când voi sunteți născuți din nou, ca fiii ai lui Dumnezeu. Când moartea lovește trupul vostru, inima încetează să mai bată și roțile pământești rămân pe loc, atunci această umbră mică, ce este doar o umbră a umbrei, devine o umbră, apoi o picătură mică, apoi un pârau, apoi un

râu și în momentul următor, un ocean. Și după scurt timp voi stați în prezența iubiților voștri, care sunt dincolo îmbrăcați în haina trupului ceresc, ca bărbați și femei tinere. Acolo voi așteptați până la venirea Domnului Isus.

Gândiți-vă, acolo ei au un trup ceresc, dar nu trupul proslăvit al învierii. Într-o zi ei vor părăsi cerul, împreună cu Isus, în trupurile lor cerești. *„Nu voim fraților să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca și ceilalți, care n-au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei care au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvântul Domnului; noi, cei vii, care vom rămânea până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.”* Trupurile cerești coboară și îmbracă trupurile de slavă. *„Iar noi cei vii, care vom rămânea, vom fi schimbați într-o clipeală de ochi, vom fi luați sus împreună pentru a-L întâlni pe Domnul în văzduh.”* *„Eu nu voi mai bea din rodul viței, până în ziua aceea când Îl voi bea cu voi nou, în Împărăția Tatălui Meu”* (Aceasta este cina de nuntă).

În cei trei ani și jumătate Antihristul își va sfârși stăpânirea lui. Lumea întreagă va fi distrusă și evreii vor fi chemați afară. Isus se face cunoscut evreilor. Gândiți-vă, când Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi, nici un păgân nu era de față. Voi cunoașteți istorisirea. Iosif a fost un tip desăvârșit spre Hristos. Iosif a poruncit să fie adus fratele său, Benjamin, și când el l-a privit, n-a mai putut să se abțină și a căzut pe gâtul lui. Frații lui discutau între ei: *„N-am făcut bine că am vrut să-l omorâm pe fratele nostru.”* Evreii vor recunoaște că au procedat greșit, atunci când Hristos li se va descoperi.

Iosif a fost așa de mișcat, încât a izbucnit în plâns. El a lăsat de-o parte soția și copiii lui și a poruncit slujitorilor să plece. Așa este. Numai în prezența evreilor a spus el: *„Eu sunt Iosif, fratele vostru. Eu sunt fratele vostru.”* Atunci ei au căzut jos și au început să tremure, să plângă și își spuneau: *„Acum ne vom primi pedeapsa meritată, căci noi ne-am vândut fratele. Noi am crezut că el este mort, dar acum el este prezent și este un mare domnitor.”* Însă el le-a spus: *„Dumnezeu m-a trimis aici*

înaintea voastră, ca să vă scap viața.” Exact pentru motivul acesta a făcut Dumnezeu lucrarea aceasta, ca să salveze Neamurile. Dar Mireasa era în palat. Aleluia! Iosif, care a fost refuzat de frații săi și-a luat mireasă dintre neamuri, nu dintre evrei.

Acum dacă noi îmbrăcăm trupul de slavă, atunci începe un timp mareț. Înțelegeți voi la ce mă refer? Atunci voi putea să spun: „Frate Humes, haide să mergem în dimineața aceasta la Tatăl.”

El este Dumnezeu, acum noi Îl recunoaștem pe El ca Salvator și Vindecător. Nu există nicăieri cuvintele „creația păcatului.” Aceasta nu sună corect, nu-i așa? Păcatul nu este creat. O, nu! Păcatul este o pervertire a lucrurilor bune. Există un singur creator și acesta este Dumnezeu. Păcatul este reversul lucrurilor create. Ce este minciuna? Este adevărul prezentat pe dos. Ce este curvia? O legătură neîngăduită. Desigur, un cuvânt folosit împotriva binecuvântării este un blestem. Păcatul nu a fost creat, ci el este ceva sucit. Satana nu a putut să creeze păcatul, el doar a luat ceea ce a creat Dumnezeu și a stricat. Moartea este stricarea vieții.

Dar atunci mă voi duce acolo și voi spune: „Frate Humes, tu, cu mine și cu fratele Beeler și cu încă câțiva frați, veniți, să mergem împreună la Tatăl, la Dumnezeu. Haideți să facem o mică călătorie. Voi doar iubiți munții...” Desigur, există acolo în lumea cea nouă mulți munți. Mergeți afară și vă plimbați pe ei. „*Înainte ca să isprăvească vorba, Eu îi voi asculta.*” Isaia 65. Noi toți vom umbla pe acolo cinci sute de ani, un milion – nu contează, va fi doar o călătorie scurtă. Aceasta sună poate curios, însă este adevărul, căci acolo nu există timp, acolo este veșnicia. Dacă voi umbla pe acolo, știți pe cine voi întâlni? Eu voi spune: „Aceasta este sora Georgie Bruce! Sora Georgie, este mult de când te-am văzut ultima oară!” Ea arată la fel ca întotdeauna! Ea va avea poate 10 milioane de ani, dar va fi la fel de tânără. Ea va mângâia spatele unui ghepard și eu voi spune: „Ce mai faci, ghepardule?” Și el va face ca un pisoi. [...] Soră Georgie, fii binecuvântată, căci acolo nu vei întâlni nici o suferință. Noi vom urca vârful muntelui seara și vom spune: „O, Tată, Dumnezeule, eu am fost odată pierdut. Am fost în mocirla păcatului și Tu m-ai salvat.”

Oamenii care au vrut să exprime acest sentiment și-au pierdut mințile. Ultimul verset al cântării „Dragostea lui Dumnezeu” s-a găsit

scris pe peretele unui spital. Un bărbat care a încercat să îmbrace dragostea lui Dumnezeu în cuvinte, a scris versetul pe peretele încăperii.

Cum s-a înjosit El ca să-i mântuiască pe păcătoși! Dragostea Lui a venit jos la noi, ca să te mântuiască pe tine și pe mine. Noi vorbim despre închinare, însă îngerii nu știu despre aceasta. Închinarea îngerilor constă în aceea că ei își mișcă aripile lor și strigă: „Aleluia! Aleluia!” Dar, o, eu am fost odată pierdut și acum am fost găsit, eu am fost mort, dar acum trăiesc iarăși. O, Dumnezeule, eu am trăit în păcat, eu am stat în murdărie, am fost jos pe o grămadă de gunoi! Asta este tot ce vă poate oferi viața aceasta. Ați coborât vreodată înspre locul de colectare a gunoaielor de la Colgate? Este cel mai urât mirositor loc în care am fost vreodată. Acel fum mă îmbolnăvește. Dacă stai acolo, ți se întoarce stomacul în tine, ca și după o înghițitură de ulei de ricin. Șobolanii mișună pretutindeni, încercând parcă să te mănânce. Așa este și cu ceea ce-ți oferă această viață păcătoasă. Apoi, cineva vine la tine și te ridică, căci tu ești bătrân și nu te mai poți ajuta singur. Te ridică și te schimbă într-un băiat de 18 ani, așezându-te pe piscul unui munte, într-un mediu al sănătății perfecte, unde poți simți aerul proaspăt și acea apă rece, bună de băut. Ai mai dori să cobori la acea murdărie de jos? Nu, frate, să nu mai mergi înapoi la acele mizerii.

Asta este, prieteni. Această viziune sau mutare (ridicare la ceruri – n.tr.), orice ar fi fost... Eu spun viziune gândindu-mă că cineva s-ar simți lezat când se vorbește de mutare, ridicare la ceruri. Aceasta a făcut Dumnezeu ca să adune pe fiii și fiicele Lui la El. Cine sunt aceștia? Ce au făcut acești oameni ca să merite aceasta? Cum au putut ei să ajungă acolo? Dumnezeu, la început, înainte de a fi creat vreun înger... Câți știți că Dumnezeu este infinit?

Voi, frați trinitarieni, eu n-aș vrea să vă supărați! Cum puteți voi să-L faceți pe Isus o persoană separată de Dumnezeu? Dacă Dumnezeu ar fi trimis pe altcineva ca să moară pentru salvarea noastră, El nu ar mai fi drept. A existat doar o singură cale pentru Dumnezeu, și El însuși a făcut lucrul acesta. Dumnezeu S-a făcut trup ca să guste El însuși durerea morții și să ia boldul morții, ca noi să fim mântuiți prin El însuși. De aceea Lui I Se va aduce atâta închinare.

Isus a fost un om, sigur că da. El a fost un bărbat, născut prin fecioara

Maria, însă Duhul din El era Dumnezeu nemărginit. În El locuia trupește toată plinătatea Dumnezeirii. El era Iehovah-Jireh, El era Iehovah-Rapha. El este coiful și scutul nostru, Vindecătorul nostru, Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel care era, este și va fi, Cel care va veni, rădăcina lui David, Steaua de dimineață. El era totul în toate. În El locuia trupește toată plinătatea Dumnezeirii.

Moartea a avut un țepuș și a înțepat pe oameni: „O, spunea diavolul, tu ești al meu pentru că eu te înțep și te duc în mormânt. Sângele unei oi nu te poate ajuta, este doar sângele unui animal.” Dar Dumnezeu în înțelepciunea Lui, a știut că va veni un Miel, junghiat înaintea de întemeierea lumii. O, da, El a așteptat numai până s-a împlinit timpul.

Într-o zi, când acest Miel al lui Dumnezeu a venit, acest Bărbat, însuși Satana a fost păcălit. L-a privit din toate părțile, L-a înconjurat și I-a zis: „Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, atunci fă aceasta și aceasta. Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, fă o minune, zi ca pietrele acestea să se facă pâini. Lasă-mă să văd lucru acesta. Da, eu Îți voi lega ochii cu o mahramă, Te voi bate și dacă Tu ești un Profet, să ne spui cine Te-a lovit. Eu nu cred că Tu ești acel mare bărbat! Dacă nu ești Tu, spune-ne cine ești? Haide, spune-ne odată cine ești!” Dar, El nu și-a deschis gura. El le-a ascuns adevărul. El a privit spre ucenicii Lui și a spus: „Aș putea să-L rog pe Tatăl Meu și El ar trimite douăsprezece legiuni de îngeri.” Satana a spus: „Dacă ai fi Tu... Uitați-vă la El cum sângerează. Hei, un soldat să meargă și să-L scuipe-n față. Nu este El. O să-L înțep. Acum Te-am prins.” Iar ei Îl scuipau și-L batjocoreau, trăgând fire din barba Lui.

El a strigat ca om „*Eli! Eli! Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu! Pentru ce M-ai părăsit?*” În grădina Ghetsimani ungerea L-a părăsit, El trebuia să moară ca un păcătos. Voi știți că El a murit moartea unui păcătos, dar nu pentru păcatele Lui, ci pentru ale mele și pentru ale tale. Când El a luat păcatele noastre asupra Lui, atunci s-a descoperit dragostea Lui pentru noi. Aleluia! El a luat vina mea asupra Lui. El stătea acolo și nu și-a deschis gura. Satan spunea: „Eu cred că El nu este decât un om obișnuit. El nu s-a născut din fecioară și țepușul meu Îl va lovi.” Moartea a venit și L-a lovit cu țepușul ei, dar de data aceasta totul

s-a întâmplat pe dos. Țepușul a fost luat și moartea l-a pierdut, l-a lăsat acolo, în El. A înviat a treia zi și a spus: „*Eu am fost mort și iată că trăiesc pentru totdeauna, Eu am cheile morții și ale iadului.*” O, da! Satana nu l-a recunoscut. „*Eu trăiesc și voi veți trăi de asemenea.*” Aceasta nu se vede încă. După învierea Sa, după ce S-a întors la ai Săi, unii se mai gândeau: „Poate că este o nălucă sau o fantomă a acestui bărbat! Dacă voi susțineți că L-ați văzut pe El, trebuie să fi fost o vedenie.” „Nu! Era într-adevăr Isus.” Toma a spus: „Lăsați-mă să văd eu mâinile Lui și vă voi spune dacă este El.” Și Isus i-a zis: „Aici sunt. Aduceți pâine și pește.” Ei i-au adus și El a mâncat. „Oare duhurile mănâncă? Un duh nu are carne și oase cum am Eu.”

Ioan a scris: „*Încă nu s-a arătat în ce trup vom fi. Dar când se va arăta El, vom fi ca El.*” A fost El cândva în trup duhovnicesc? O, da! Biblia spune că atunci când a murit, El a mers în locuința morților și a predicat sufletelor din închisoare care nu s-au pocăit pe vremea lui Noe. Cum S-a coborât El acolo și ce a făcut? El putea să simtă, să audă, să vorbească. El a predicat acolo într-un trup asemănător cu acele trupuri pe care le-am văzut noaptea trecută. El a înviat de Paști, nu a fost cu puțință ca trupul Lui să vadă putrezirea, pentru că profetul David a spus cu mult timp înainte: „*Căci Tu nu vei lăsa sufletul Meu în împărăția morții și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.*” În timpul celor 72 de ore înainte de a intra în putrefacție, El a mers într-un trup duhovnicesc ca să predice sufletelor din închisoare, care au fost neascultătoare în timpul lui Noe, a înviat și trupul muritor a îmbrăcat nemurirea. El a mâncat, și ne-a spus că era un om. Aleluia! Așa Îl vom vedea noi, frate Evans. Asta se va întâmpla când El se va așeza pe scaunul de domnie al lui David.

Noi vom umbla încolo și înapoi și vom face plimbări peste munți, timp de un milion de ani. Vedeți, încă puține zile, încă puține clipe și noi vom trece dincolo și ne vom aduna cu toți la masă. Eu voi spune: „Sora Wood, unde ai fost în acest timp? Mi se pare ca și cum nu ne-am văzut de 15 minute.” „Oh, de atunci sunt deja 2000 de ani, frate Branham!” „Da, cum te simți?” Desigur că nu se poate altfel, decât să te simți bine. „Veniți frații mei iubiți să vă arăt ceva. Aici este un izvor de apă, cea mai bună dintre câte am băut vreodată. Și noi primim o băutura bună, rece. Eu mă voi întinde să culeg câțiva ciorchini de struguri și noi

toți ne vom așeza și vom mânca.” Nu va fi minunat lucrul acesta? Cum putem noi să știm că am primit aceste lucruri? Dumnezeu ne-a rânduit deja înainte de întemeierea lumii. Pe cine? Pe aceia care sunt în țara făgăduită: „În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte ca să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale, spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat în prea iubitul Său... (ca noi să-L lăudăm. El este Dumnezeu, noi vrem să-L lăudăm.) ...spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat în preaiubitul Său. (Noi suntem primiți în Hristos.) În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui iertarea păcatelor.”

Eu trebuie să revin la „înfier,” dar vreau să mai rămânem un moment la cuvântul „păcate.” Știți voi că Dumnezeu nu osândește pe păcătos din cauza păcatelor sale? El îl osândește pentru că este un păcătos. Dacă un păcătos fumează, El nu-l osândește pentru aceasta, fiindcă el oricum este un păcătos. Păcătosul nu are păcate. El este un păcătos. Dar, voi, creștinilor, voi sunteți aceia care aveți păcate. Vedeți, Pavel vorbește Bisericii. „...avem iertarea păcatelor.” – păcatelor. Noi păcătuim. Dar păcătosul este păcătos, Dumnezeu nu-L iartă. Voi veți spune: „Dacă cineva a împușcat un om, ce vei zice despre aceasta?” Aceasta nu este treaba mea, eu nu sunt un legiuitor, eu sunt predicator. Pentru aceasta se interesează oamenii legii. Ei sunt aceia care dau pedepse. Dacă un om a preacurvit, el însuși va da socoteală. Eu nu încerc să-i schimb pe oameni; eu vreau ca ei să fie convertiți. Eu sunt un predicator și datoria mea este să aduc pe oameni la Dumnezeu. Dacă cineva păcătuiește, este treaba lui, el este doar un păcătos și Dumnezeu îl osândește pe el. Păcătoșii sunt păcătoși din natura lor. El nu are păcate, ci este în esență un păcătos.

Voi nu puteți să ieșiți afară și să spuneți: „Până aici este noapte și de aici încolo nu mai este.” Căci totul este întuneric, peste tot este noapte. Așa spune Dumnezeu. El este un păcătos, asta-i tot. Voi nu puteți să spuneți despre cineva care a făcut un lucru rău: „Prin acest lucru el se află în întuneric, dar în celelalte el este în lumină.” Dar peste tot este întuneric. Eu nu aș putea să spun: „Aici este atâta lumină.” Nu, este doar lumină, și nu puteți spune cât de multă lumină este. Dar dacă

este un punct întunecat, atunci este întuneric.

Noi avem iertare de păcate doar prin sângele Lui cel scump, după bogăția harului Său. Cum avem acest lucru? Fiindcă suntem noi vrednici? Am făcut noi ceva ca să ne fie iertate păcatele? Prin ce suntem iertați? Prin harul Său. Doamne, eu vin cu mâinile goale. Eu nu pot să fac nimic, eu nu pot să aduc nimic. Dar El m-a rânduit mai dinainte, El m-a chemat, El m-a ales. Nu eu L-am ales pe El, ci El m-a ales pe mine. El te-a ales și pe tine. El ne-a ales pe noi toți. Isus a spus: *„Nimeni nu poate să vină la Mine, decât acela pe care-l atrage Tatăl Meu. Și toți aceia pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine. Și nimeni nu se va pierde, afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.”*

Se face târziu, nu-i așa? Dar eu nici n-am început. Trebuie să mă grăbesc să parcurg tema mea „înfiera.” Vă rog să mă iertați, dar se pare că nici acum nu voi termina. Unii dintre voi au venit pentru această singură seară tocmai din Georgia. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Deci, voi fraților, din Georgia, din Texas sau ori de unde sunteți, fiți atenți la versetul 5. Să rămânem aici câteva minute: *„... și ne-a rânduit mai dinainte ca să ...”* (în engleză este spus că ne-a rânduit la, sau spre – n.tr.) Ce înseamnă cuvântul acesta „ca să”? Arată spre ceva, noi vom ajunge la ceva. „Eu mă duc *la* izvorul acela, *spre* scaunul acela, înțelegeți voi? „*El ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după plăcerea voii Sale*”. A cui plăcere era? A cui bunătate? A Lui. Deci ce este aceasta: a fi înfiat? Nu știu dacă voi putea să trec prin toate, dar vreau să ating măcar punctele principale. Dacă aveți vreo întrebare, vă rog să mi-o adresați la terminarea mesajului.

Ascultați! Înfierea voastră nu este nașterea voastră, ci faptul ca voi să ajungeți la locul rânduit. Noi suntem copiii ai lui Dumnezeu când suntem născuți din Duh. Dar noi am fost rânduiți dinainte. Noi am fost rânduiți pentru înfiere.

Poate că ceea ce spun acum vă va vătăma pe voi, penticostalii. Ei spun: „Noi suntem născuți din nou. Slavă Domnului! Noi avem Duhul Sfânt!” Bine, tu ești un copil al lui Dumnezeu. Așa este, însă eu nu vorbesc despre lucrul acesta. Voi sunteți rânduiți dinainte pentru înfiere. Înfierea înseamnă punerea copilului în drepturi. Câți dintre voi cunosc indicațiile din Vechiul Testament despre punerea fiilor în drepturi? Desigur, voi știți. Eu am vorbit despre acest lucru în predica

„De El să ascultați.” În Vechiul Testament, dacă s-a născut un fiu într-o familie, când s-a născut el a fost fiu, și era socotit moștenitor al tuturor lucrurilor. El a fost crescut și educat ca fiu (Galateni 4:1-7). El a fost educat de învățători. Traducătorii versiunii King James s-au gândit că sună comic acolo unde scrie: „În casa Tatălui Meu sunt multe case (locașuri).” Multe case într-o casă? În timpul în care a fost scrisă traducerea King James a Bibliei, o casă era un domeniu, o moșie. De aceea El a fost numit Tată, într-un domeniu. Când un tată avea o fermă de 1000 de hectare, el avea mulți oameni care trăiau acolo. Unii pășteau oile, alții vitele, alții munceau la câmp. Ei aveau robi și roabe, pe care îi plăteau și ei locuiau acolo. El avea un domeniu mare. El se suia pe calul său pe măgarul lui și controla cum merg treburile, tunsul oilor, secerișul, etc. El se ducea și se interesa de toate lucrurile moștenirii lui și el voia ca fiul lui să moștenească toate aceste bunuri.

Când noi suntem născuți în Împărăția lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, suntem moștenitori ai cerului, împreună moștenitori cu Hristos, căci El a luat locul nostru. El a devenit „păcat” pentru noi, ca noi să devenim neprihănirea Lui prin El. Vedeți voi? Moștenitori împreună cu El. Lucrul acesta este pentru fiecare din voi.

Dumnezeu v-a rânduit pentru aceasta printr-o cunoaștere dinainte ca să veniți în Țara făgăduită. Care este țara făgăduită astăzi pentru un creștin? Ridicați mâna dacă știți. *„Făgăduință aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.”*(Fapte. 2. 39) *„Și se va întâmpla în zilele de pe urmă - zice Domnul - că voi turna Duhul Meu peste orice făptură, peste fiii și fiicele voastre.”* (Ioel 2. 28.) *„Căci dă învățătura peste învățătura, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo. Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străina, va vorbi poporului acestuia Domnul. El îi zicea: ”Iată odihna, lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!” Dar ei n-au vrut să asculte.”* (Isaia 28. 10-12).

Se întâmplă exact ca și cu poporul care a plecat din Egipt și a străbătut toată pustia. Ei s-au apropiat așa de mult de țară, încât au putut să mănânce din strugurii țării. Ei au fost credincioși doar până la graniță însă nu au putut pătrunde dincolo. Ei spuneau: „Părinții noștri au

mâncat mană în pustie”. Și Isus le răspundea: „au murit cu toții.” Aceasta a adus despărțirea. Ei toți au murit. Isus le spunea: „Eu sunt Pâinea Vieții care se pogoară din cer, de la Tatăl Meu. Omul care mănâncă pâinea aceasta, nu va mai muri niciodată, ci va avea viață veșnică. Eu sunt Pomul Vieții din Eden.” Vedeți, acești oameni s-au apropiat așa de mult. La Evrei 6, Biblia spune: „*Ei au gustat darul ceresc.*” Ei au văzut cum se fac vindecări, au văzut puterea lui Dumnezeu schimbând viața oamenilor, dar ei înșiși nu vor să pună umărul la lucrare. De aceea, este imposibil ca aceștia care au gustat odată puterile lumii viitoare și apoi totuși au căzut, să-și mai înnoiască încă o dată gândirea lor, căci ei răstignesc încă o dată pe Fiul lui Dumnezeu, Îl batjocoresc și disprețuiesc sângele legământului prin care au fost sfințiți.

Cineva spune: „Eu aparțin de o biserică care crede în sfințire.” Este bine până aici, dar voi n-ați avansat destul. Desigur, în pustie, evreii au fost sfințiți. Ei au avut șarpele de aramă, altarul de aramă, ei aveau aceste lucruri, dar ca să intre în odihnă ei trebuiau să treacă în Canaan. Citiți în Evrei 4. N-a vorbit Dumnezeu despre o altă odihnă? Dumnezeu le-a dat lor ziua a șaptea. Acum El a dat o altă odihnă. „*Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, Eu vreau să vă dau odihnă.*” Intrați în această odihnă! Noi care am intrat în această odihnă, am terminat cu faptele noastre, așa cum Dumnezeu și-a terminat lucrarea în Sabat. Desigur acesta este Sabatul nostru. Aici este odihna noastră, în țara făgăduită.

Duhul Sfânt este făgăduința pentru poporul Său. Predicatorii cu școală permit femeilor să poarte pantaloni și rochii scurte, să-și taie părul, să folosească rujul, permit bărbaților diferite jocuri, să bea bere, să povestească bancuri și ei se numesc membri ai bisericii. Ei aleg aceste lucruri și resping călăuzirea Duhului Sfânt. Biblia spune: „*Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri, desparte măduva de oase și deosebește gândurile și simțămintele inimii.*” Dacă noi iubim lumea și lucrurile care sunt în lume, dragostea lui Dumnezeu nu poate să fie în noi.

„Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși, căci îngustă este calea și strâmtă este poarta care duce la viață și foarte puțini sunt cei care o

află.” „Mulți vor veni în ziua aceea, când se va așeza împărăția și vor spune: „Doamne, nu am predicat noi în Numele Tău? Nu am făcut noi aceste lucruri? Dar ei vor fi scoși afară.” Cu alte cuvinte: „Nu sunt eu doctorul cutare? Nu sunt eu părintele cutare? Atunci El va spune: „*Plecați de la Mine voi care ați lucrat fărădelegea! Eu nu vă cunosc.*” „*Nu toți acei care spun: „Doamne, Doamne! vor intra în Împărăție, ci numai aceia care fac voia Tatălui Meu care este în cer.*”

Vedeți, voi trebuie să intrați în țara făgăduită. Cum ajungem în ea? Ca Biserică, noi suntem rânduiri pentru aceasta prin cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu. Pentru ce ne-a rânduit El dinainte? Spre slava Sa, prin harul Său, pentru proslăvirea lui Dumnezeu.

Tatăl, la început, existând în El însuși, nimic în jurul Său, a dorit ca cineva să-I aducă închinare, de aceea El a rânduit Biserica dinainte de întemeierea lumii; atunci El ne-a ales și a scris numele noastre în cartea vieții Mielului, ca noi să fim arătați în timpul din urmă când toate lucrurile vor fi adunate în Isus Hristos, spre slava lui Dumnezeu și a Numelui Său. Slavă Lui! Să nu vă depărtați niciodată de aceasta.

Dumnezeu v-a chemat prin harul alegerii Lui, v-a botezat prin puterea Lui, aducându-vă în țara de odihnă. Aceia care au intrat în odihnă, au încetat să mai meargă greșit. Ei s-au oprit de la faptele lor rele, pentru a face lucrări dumnezeiești. Ei au o bucurie nespusă și sunt plini de slava lui Dumnezeu. Pomul Vieții înflorește în ei. Ei au îndelungă răbdare, credință, smerenie, bunătate, blândețe. Ei și-au ancorat nădejdea lor în Hristos Isus. Duhul Sfânt dă mărturia și îi legitimează prin semne și minuni care însoțesc pe credincioși. Ei vindecă bolnavi, scot draci, vorbesc în limbi, văd viziuni. Ei umblă cu Dumnezeu și vorbesc cu El. Nici un drac nu-i poate clinti, fiindcă sunt statornici, cu privirea ațintită după viața veșnică. Ei au uitat lucrurile din trecut și se avântă spre ținta înaltei chemări în Isus Hristos. Aceasta este adevărata Biserică.

Cum au ajuns ei acolo? Voi nu puteți spune: „Eu fumam și m-am gândit...” Oh, nu, nu, nu! Ați fost rânduiri dinainte! El v-a chemat și v-a ales. Când El ne-a chemat, noi L-am urmat și am spus: „O, Doamne, noi am fost nevrednici și pierduți. Noi am fost de la început în murdărie.”

Mergeți la un coteț de porci și spuneți către purceaua cea bătrână: „Uită-te încoace, fată bătrână, aș vrea să-ți spun ceva: nu este bine să bei din baltă.” Ea doar va grohăi și nu vă va da nici o

importantă. Tot atât de puțin ați fi putut face voi ca să vă salvați singuri. Voi spuneți: „Doamnă, nu este bine să porți astfel de îmbrăcăminte, ar trebui să te îmbraci mai cuviincios. Tu ar trebui să faci așa și să mergi acolo. Tu n-ar trebui să intri în acea societate unde se joacă cărți, n-ar trebui să fumezi și să continui cu aceste lucruri rele. Domnule, dumneavoastră nu ar trebui să vă purtați așa.” Dar ea grohăie doar: „Eu aparțin de această organizație, noi facem aceste lucruri și eu sunt tot atât de bună ca și tine. Ea însă nu știe mai mult. Ei refuză călăuzirea Duhului Sfânt. În Biblie spune: „Dacă iubiți lumea și lucruri din lume, dragostea lui Dumnezeu nu este în voi.”

Ce vă poate face pe voi așa de deosebiți? Voi sunteți un neam sfânt. Voi ați venit dintr-o țară și ați trecut în cealaltă. Cum ați intrat voi acolo? Aceasta este țara făgăduită. Ce făgăduință ați primit? *„În zilele de pe urmă, zice Domnul, voi turna Duhul Meu peste orice făptură.”* Printr-un singur Duh noi toți am fost botezați în această țară făgăduită; în curăția inimii, fără nici o invidie, nici o dușmănie, nimic. Nu contează dacă un frate se rătăcește sau indiferent ce ar face, voi veți merge să-l aduceți înapoi.

Înainte am urmărit un frate care se rătăcise și un bărbat tânăr mi-a spus: „Lasă-l în pace pe ticălosul acela să se ducă, lasă-l în pace!” Eu am spus: „Dacă ajung ca inima mea să nu mai simtă nimic pentru fratele meu, atunci este timpul să merg la altar, pentru că ar fi ca și cum aș fi căzut din har. Atât timp cât mai este viață în mine, eu voi face totul și îl voi scoate pe el.” O, da! Eu l-am convins pe el și l-am adus înapoi. El este în siguranță acum. Oh, desigur, altfel el ar fi mers astăzi în pas cu lumea.

Nu demult am văzut șezând aici o femeie săracă despre care un polițist spunea că și-ar fi pierdut mințile și ar trebui pusă în cămașa de forță. Ea a fost dusă la un hotel, până la sosirea mea. Polițistul a spus:

-Billy, o poți, ajuta!

Eu am răspuns:

-Nu pot, dar El o poate ajuta!

Ei au adus-o. Și ea a plecat în pace. Ce se întâmplase? Noi am

făcut o rugăciune pentru ea. Amin! Oamenii l-au întrebat pe bărbatul ei:

-Să chemam un medic?

El a răspuns:

-Medicul nu poate să facă nimic pentru ea. Singura nădejde este ca să mergem acolo.

El mi-a mărturisit:

-Billy, eu nu te înțeleg.

Eu i-am răspuns:

-Nici nu mă aștept la asta. Nici eu nu înțeleg.

Nu, nici eu nu înțeleg. Nu este faptul că eu am vrut, dar ceva m-a urmărit. „Căci Dumnezeu înainte de întemeierea lumii a vrut ca noi să Îi aparținem, spre slava Lui. Pe aceia pe care El i-a cunoscut dinainte, pe aceia El i-a chemat.” Așa este? Te-a chemat El pe tine? Oh, de ce te-a chemat El? Pentru că El te-a cunoscut mai dinainte. *„Pe aceia pe care i-a cunoscut dinainte, El i-a și chemat. Pe aceia pe care El i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți și pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.”* Așa ne spune Biblia. Din fiecare generație, pe aceia pe care El i-a chemat, i-a și proslăvit. Lăsați-mă să citesc versetul: *„Și ne-a rânduit dinainte, prin Isus Hristos, ca fii, după buna plăcere a voii Sale, spre lauda slavei harului Său.”* Așa ca El să stea acolo în veșnicile care vor veni și copiii Săi să strige: „Ava” - „Tată”. Și îngerii vor întreba: „Despre ce vorbesc ei?” Este descris așa de minunat în pilda cu fiul pierdut. Eu am fost pierdut. Dar tatăl a spus: „Acesta este fiul Meu, el a fost pierdut și a fost găsit. El a fost mort și acum trăiește iarăși. Aduceți vițelul cel gras, haina cea mai bună și un inel să-i pun pe deget”. Nu este de mirare că stelele dimineții și toți fiii lui Dumnezeu tresăltau de bucurie când au văzut planul de mântuire, când Dumnezeu a scris numele voastre în carte înainte de întemeierea lumii.

Voi poate spuneți: „Calvin a crezut așa.” Eu însă nu-l cred pe Calvin; el a fost un ucigaș. A osândit un bărbat la moarte, fiindcă a făcut botezul în Numele Domnului Isus. El a fost un nemernic și a avut nevoie de pocăință. Dar învățăturile lui despre anumite lucruri au fost corecte. Însă procedeul lui cu acel bărbat (Servetus – n.tr.) a fost îngrozitor.

„...harul Său, pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și pricepere...” (Efeseni 1.8.)

Fiți atenți. Să vă arăt pentru ce se face această înfiere. Un tată care avea o gospodărie mare, se ducea călare ca să cerceteze cum îi merg treburile. Când i se năștea un fiu, el era foarte bucuros! Așa este și Dumnezeu. Știți voi ce face acel tată? El caută cel mai bun educator pentru fiul său. El caută prin toată țara până găsește un învățător bun, un tutore. Ce este un tutore? Un învățător. Angajează cel mai bun învățător. El nu angajează pe un derbedeu oarecare, pentru că dorește ca băiatul lui să devină un bărbat adevărat. Nu doriți și voi ca și copiii voștri să fie așa? Desigur, voi le dați tot ce puteți avea mai bun. Dacă noi oamenii ne gândim așa, cu cât mai mult se gândește Dumnezeu la copiii Lui și El le dă ce are mai bun.

Tatăl va căuta un învățător sincer. El nu va angaja pe cineva care ar spune: „Puștiule, fă ce-ți trece prin cap” și-i spune tatălui că băiatul merge bine, că este un băiat bun. Îl bate pe spate... Un astfel de învățător va fi repede concediat. Tatăl dorește pentru fiul lui un învățător sincer. Dacă băiatul merge bine, îi spune. Dacă nu, îi spune că greșește. Nu doriți voi ca învățătorul să fie respectuos și să vă spună adevărul despre copilul vostru? Desigur. Ce credeți voi că gândește Dumnezeu? El știe totul. Noi suntem mărginiți, dar la El nu există margini. El nu spune: „Eu voi lua un papă, sau un episcop ca să vegheze asupra copilului Meu.” El știe că papa este greșit, la fel și episcopul. El nu va lua niciodată pe un superintendent ca să vegheze asupra Bisericii Sale. Nu!

El a luat pe Duhul Sfânt ca educator pentru creșterea copiilor Lui. Acesta vorbește prin buze omenești. Dar cum știți voi dacă vorbește adevărul? El spune lucrurile dinainte și acestea se împlinesc exact. Atunci știți că acesta este adevărul. Căci Dumnezeu a spus: „Dacă proorocul spune ceva și nu se întâmplă, să nu-l ascultați, căci Eu nu sunt cu el. Dar dacă se adevărește, ascultați-l, căci Eu L-am trimis.” Înțelegeți! Așa procedează El. Ce credeți voi, cum s-ar simți educatorul dacă ar trebui să meargă la tatăl copilului și să-i spună:

-Copilul Tău se poartă îngrozitor. Băiatul Tău este un apostat, un așa băiat n-am mai întâlnit. Dacă ai ști ce face el! Și fata Ta! Nu știu ce va fi cu ea. Arată ca... Este vopsită ca o filisteancă și se comportă ca acelea...

-Fiica Mea?

-Da, fiica Ta!

Acest lucru L-a spus Duhul Sfânt despre Biserica de astăzi. Nu este de mirare că nu putem avea nici o trezire. Acesta este adevărul.

-Ce este cu fiul Meu?

-Ah, același lucru.

-Care?

-Tu ai spus totdeauna ca oile din pășune să rămână acolo și să se hrănească cu hrana oilor; știi ce a făcut el? Le-a izgonit acolo jos lângă pârau, prin buruieni. El le lasă să pască în jurul acelor sălcii bătrâne și sunt așa de slabe, că abia pot umbla. (Aceștia sunt pastorii și episcopii care au doar o formă de evlavie, dar care tăgăduiesc puterea). Îți spun adevărul, în viața mea n-am mai văzut așa oi nervoase. Tu ai poruncit ca turmele să stea acolo sus pe dealuri, să fie hrănite cu lucernă ca să se îngrășe. Știi ce le dă el? Buruieni uscate. Ele se atașează la diferite societăți. N-am văzut niciodată în viața mea așa ceva. Știi ce mai face el? Fumează trabuc și nevasta lui care este cu el, poartă pantaloni scurți ca și filistencele.

Un astfel de mesaj trebuie să aducă Duhul Sfânt despre biserica de astăzi. Ce gândiți voi despre aceste lucruri? Dumnezeu ne-a rânduit pentru înfiere. El ne dă Duhul Sfânt. Dar înfierea...El spune cu părere de rău către Tatăl:

-Știi, tu ce mai face fiul Tău? Pe meleagurile acestea era o mică adunare unde aveau loc diferite vindecări. Episcopul, trecând pe acolo, a văzut că un frate se ruga pentru bolnavi. Episcopul a spus:

- Mai încetați cu aceasta.

- O, da părinte episcop, o voi face.

- Voi să nu cooperați cu el!

Iar Eu vin și-i spun adevărul din Cuvântul Tău. Eu am citit poruncile Tale, exact ceea ce trebuie să facă el dar nu M-a ascultat. Ci a spus:

-Oh, acestea erau pentru o altă epocă, pentru un alt fiu și în alt timp. Acestea nu se referă la mine.

Aici vedeți tabloul. Nu recunoașteți voi că acolo unde Biserica nu-și ocupă locul, acolo nu este nici o trezire și din cauza aceasta nu progresează?

Iosua a spus: „Gad, tu trebuie să ocupi locul tău, conform

planului. Gad, intră în aceasta țară și rămâi definitiv acolo. Benjamin, tu ocupă-ți locul tău, în țara aceasta. Și voi, toți, rămâneți departe de granița filistenilor.” Acolo, în fața lor, erau filistenii care aveau o mare serbare. Femeile lor dezbrăcate și machiate dansau. Iosua se scarpină după cap: „Ce este acum?” Aceste lucruri se petrec exact și astăzi. Nu toți fac așa, dar foarte mulți. Ce se întâmplă? Nu credeți voi că Duhul Sfânt va roși în fața Tatălui când va trebui să-i spună:

-Oh, eu i-am vorbit lui, el însă nu vrea să mă asculte. Eu i-am citit din Scriptură, i-am vorbit printr-un predicator simplu și i-am arătat că Isus Hristos este același ieri, azi și întotdeauna. Dar știi ce face el? El lasă pe unul din acei păzitori de capre să vină și să spună că aceste lucruri au fost pentru o alta epocă. El a băut așa de mult și are un miros de capre (țigări). El mirosea așa de tare când a venit! Dar acest păzitor de capre are atâtea decorații, că dacă am scrie titlurile lui care se aseamănă unui necrolog, ar fi nevoie de o jumătate de pagină. O, da, ei îl iubesc pe el în țara aceea, dar Eu Îți spun că el nu știe cum să hrănească oile. Asta este, băiatul Tău, pur și simplu nu vrea să asculte de Mine. Eu am încercat să-i arăt că Tu ești Același ieri, azi și în veci, dar nu vrea să înțeleagă. Este cel mai mare laș pe care l-am văzut vreodată. Da, și biserica l-a făcut episcop și așa mai departe. Toți acei oameni îl ascultă pe el. Și mai știi ceva? Ei au acolo un televizor, și privesc femeile îmbrăcate pe jumătate. Știi Tu, multe din fiicele Tale iau parte acolo. Da, ei fac aceste lucruri. Unii dintre ei strigă după o trezire, unii o doresc cu adevărat și stau cât pot de tare pe Cuvânt. Dar cu ceilalți nu știi ce să fac. Ei sunt tare departe de adevăr. Ei râd de ceilalți și spun că sunt un grup de entuziaști.

-Aceste cuvinte Mă întristează.

Lăsați acum să schimb scena. Fiul Tatălui este un băiat bun. Duhul Sfânt spune Tatălui:

-Ori de câte ori voiam să vin aici, fiul spunea:

-Merg și eu cu Tine.

-O, noi va trebui să suim dealul, fiule!

-Eu merg cu Tine, eu am încredere în Tine, dacă eu aș obosi, Tu mi-ai ridica mâinile și mă vei ține tare.

-Dar acolo în munți sunt niște lei.

-Asta nu mă sperie, dacă Tu ești aici.

-Acolo sunt greuțăți și stânci lunecoase.

-Nu are importanță, căci Tu ții mâna mea. Eu merg cu Tine, eu merg cu Tine!

-Știi Tu, Tată, fiul Tău este tăiat din același lemn, El este exact ca și Tine. La fiecare Cuvânt pe care L-ai spus Tu, el spune „amin”. Eu l-am îndemnat cu câteva zile în urmă, ca să deschidă Biblia unde spune: „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.” Atunci el a tresăltat și-a ridicat mâna și a strigat: „Aleluia! Amin!” Și Tu știi că în Cuvântul Tău ai spus: „Lucrările pe care le fac Eu, le va face și acela care crede în Mine.” Și el a strigat: „Aleluia, Doamne, ia Tu afară toată lumea din mine. Fă-mă pe placul Tău.” Da, Doamne, așa a spus el.

Tatăl spunea:

-Eu sunt așa de bucuros pentru fiul Meu. El este un copil bun. Ține-l sub observație timp de câțiva ani și vezi cum se dezvoltă și cum progresează.

După câțiva ani Duhul Sfânt povestește despre progresele fiului:

-O, el crește tot mai mult în har și se ferește de neghină. El știe să se ocupe cu adevărat de oi, el nu le dă buruieni de baltă. Dacă ele vin și spun:

- Noi vrem să ne atașăm la celelalte biserici, el le spune:

-Tăceți din gură, voi nu aveți nevoie de aceasta. Iată de ce aveți nevoie: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre și apoi veți primi darul Duhului Sfânt.”* Aceasta le spunea el.

-Da, desigur, exact așa am scris Eu.

Un verset spune: *„Rămâneți în cetatea Ierusalimului până veți primi o putere de sus și voi veți fi martorii Mei, în Ierusalim, în Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”* Știi ce face el? El a rămas cu ei până când au primit-o. Și când ei încep să se certe, el le spune:

-Un moment, așa se comportă țapii, nu oile.

Câteodată ei sunt aprigi, dar el îi liniștește și totul este iarăși bine. El are înțelepciune și ține oile împreună. Episcopul cutare i-a spus că nu poate să vină în acel oraș ca să țină o adunare, dar Eu l-am călăuzit și i-am

spus să se ducă oricum.

Vedeți, și cu benzile. Ei spun: „Să nu le împarți în biserici.” Și totuși ele au mers peste tot.

Diavolul a spus:

-Eu fac pariu că îl voi îndepărta din acest oraș.

Eu i-am spus:

-Nu poți să faci lucru acesta. Dacă Eu îi spun să meargă, va merge. Și Satana a spus:

-Nu, nu, nu! Eu voi chema pe toți agenții mei. Oamenii nu vor primi pe acest bătrân fanatic cu aceste vindecări dumnezeiești, cu lucrurile învechite ale Duhului Sfânt. Acestea au trecut, ele s-au petrecut doar pe timpul apostolilor. Tot ce face el nu mai are nici o valabilitate astăzi.

Satana a încercat să dea buruieni uscate, dar lucerna a fost împărțită și oile au început să mănânce și să se îngrașe. Se făceau tot felul de vindecări, mulți tineri au început să deosebească hrana cea bună. Ei au fugit la vecinii lor și spuneau:

-Gustați asta, gustați asta. Pocățiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor și veți primi Duhul Sfânt. Este pentru toți cei ce vor, ei pot veni să vadă ce spune Biblia.

Tatăl spune:

-O, acesta este fiul meu! Băiatul meu! Crezi că a ajuns la maturitate?

-Eu cred, desigur! răspunde Duhul Sfânt. Eu l-am încercat în toate privințele. L-am lăsat să se îmbolnăvească, am îngăduit ca să fie trântit, să ajungă la spital. I-am dat voie lui Satan să facă orice cu el, dar mereu s-a ridicat. Am admis ca soția și vecinii lui să i se împotrivescă. Dar toate aceste lucruri nu au putut să-l învingă. El a spus: „Chiar dacă El mă lasă să fiu omorât, eu tot mă voi încrede în El.” Duhul Sfânt a continuat:

-Eu am distrus familia lui, l-am trecut prin toate aceste încercări, dar el a stat pe poziție și a biruit, spunând: „Chiar dacă m-ar ucide, tot Îl voi sluji. El este al meu.”

-O, Eu cred că ar trebui chemat afară într-un loc deosebit și îi voi face înfierea (așezarea în poziția de fiu).

Un tată din timpul Vechiului Testament recunoștea că atunci când fiul lui ajungea mare putea să fie pus în drepturi. Aceia care se nasc, copiii, sunt fii, dar numai când aceștia ajung la maturitate se arată cine sunt ei. Numai atunci ei sunt chemați la lucru. Aici am ajuns noi, Biserica. Sunteți voi pregătiți?

S-a făcut deja foarte târziu, dar fiecare să-și deschidă inima lui pentru încă câteva minute, căci vom arăta acum Bisericii locul ei. Când Biserica ajunge la maturitate atunci El spune: „Manase, partea ta este aceea, iar tu, Efraim, ai partea aceea.” Când fiul devine matur, tatăl îl duce la un loc anumit, unde face o serbare, cheamă pe toată lumea și spune: „Eu vreau să știți că acesta este fiul meu și doresc ca toți să-l respectați. Eu i-am dat o haină deosebită și voi veți ști de acum înainte că numele lui, în orice afacere, este exact așa de valabil pe fiecare C.E.C, ca și al meu. El este fiul meu și eu îl așez astăzi în familie, deși era fiul meu încă de când s-a născut. El a fost fiul Meu de când a primit Duhul Sfânt. Dar acum îi voi da autoritate. Pe cine respinge el, este respins și pe cine angajează el, este angajat.”

„Adevărat, adevărat vă spun, dacă ați spune muntelui acesta: „Mută-te” și nu vă veți îndoi, ci veți crede ce ați spus, atunci se va împlini.” „Vedeți voi, el este fiul meu.”

Câți dintre voi știu despre așezarea în drepturi a fiilor, după ce ei au dovedit ca și-au însușit instruirea? Ați citit în Biblie despre aceasta? Dumnezeu a făcut același lucru cu Fiul Său, când L-a arătat pe muntele schimbării la față. Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, acești trei martori de pe pământ. Acolo sus erau Isus, Moise și Ilie. Ei stăteau pe munte și deodată, ei au văzut pe Isus proslăvit înaintea lor. Ce s-a întâmplat atunci? Dumnezeu L-a îmbrăcat într-o haină netrecătoare. Biblia spune: „Îmbrăcămintea Lui strălucea ca soarele.” Petru, Ioan și Iacov au căzut cu fețele la pământ. Ei au văzut pe Moise și Ilie stând de vorbă cu Isus și un nor i-a acoperit. Moise murise de 800 de ani și a fusese îngropat într-un mormânt necunoscut. Ilie fusese răpit la cer, într-un car de foc, de 500 de ani. Și acești doi profeți erau de față, pe munte, vorbind cu Isus. Când Isus s-a atins de ei, ucenicii s-au ridicat, au văzut că Isus era din nou singur, iar slava nu mai era. Ei au auzit un glas care venea din cer, din norul luminos: „Acesta este Fiul Meu iubit,

pe El să-L ascultați. În Numele Lui este tot atâta autoritate câtă este în Numele Meu” Aceasta a fost așezarea în drepturi a Fiului. Și aici încearcă Dumnezeu să aducă Biserica botezată cu Duhul Sfânt în starea descrisă în cartea Efesenilor. Înțelegeți?

Se face târziu și trebuie să mă apropiu de sfârșit. Copiii obolesc și adorm. Eu am vrut să ajung la ultima parte a versetului 13: „*pecetluiți cu Duhul Sfânt...*” Vom continua cu toate acestea duminică și vom arăta ce ne aduce înăuntru și prin ce suntem întreținuți, ca să ne recunoaștem poziția corectă, adică să știm cine suntem.

Prima dată sunteți născuți în Împărăție prin Duhul Sfânt. Apoi, voi sunteți rânduiți dinainte pentru înfiere. Ce înseamnă aceasta? Voi sunteți rânduiți mai dinainte ca să vă ocupați locurile voastre.

O, soră Scott...Cerculă o învățătură conform căreia Isus ar fi aici pe pământ și umblă în trup. Aceasta este o minciună. Duhul Lui cel Sfânt este aici și El încearcă să aducă Biserica Lui la locul potrivit, ca s-o pună într-o poziție corectă, să-i dea locul în țara făgăduită, ca ea să poată intra și toți vrăjmașii să fie scoși afară.

Eu nu pot ține un serviciu de vindecare când jumătate din ei...Când eu predic botezul în numele lui Isus Hristos, frații care cred în trinitate spun că eu sunt un „Jesus Only”. Cei mai mulți dintre ei se bucură de minunile Domnului. Ei spun: „Eu cred că fratele Branham este un profet, el este slujitorul lui Dumnezeu atâta timp cât duhul deosebirii este asupra lui, însă învățătura lui nu este bună de nimic.” Cine a mai auzit ceva atât de absurd? Ori este de la Dumnezeu, ori nu este de la Dumnezeu. Ce veți face voi? Dacă Manase nu-și va ține locul lui, Efraim nu va sta în țara lui, Gad și Benjamin vor face la fel și vor fugi cu toți dincolo la filistenii, atunci toți se vor amesteca. Dacă noi nu ne păstrăm locul nostru, cum vom putea să fim înfiați? Dar noi am fost născuți prin Duhul Sfânt, nu-i așa? Dar pentru ce suntem noi născuți și rânduiți dinainte? Noi ne-am născut și suntem rânduiți mai dinainte pentru înfiere, ca să fim așezați în trupul lui Hristos. Înțelegeți voi la ce mă refer?

Ce este trupul lui Hristos? „Unii sunt apostoli, alții proroci, alții

evangheliști, alții sunt păstori.” Este adevărat? Alții au darul vorbirii în limbi, tălmăcirea limbilor, înțelepciune, cunoștința, facerea minunilor, toate aceste daruri diferite.

Dar când se procedează incorect, când unul se ridică și vorbește în limbi și altul vorbește în același timp, atunci se produce o neorânduială. Când predicatorul face o chemare la altar și cineva se ridică și vorbește în limbi, strigând: „Aleluia! Slavă lui Dumnezeu!”, iar predicatorul, uns fiind, își continuă mesajul, atunci oamenii vor spune că el este un păcătos, un decăzut. Vedeți, asta se întâmplă pentru că nu au fost învățați. Biblia spune că „*duhul proorocului este supus proorocului*”. Dumnezeu nu este Autorul dezordinii. Dacă eu stau aici și slujesc sub ungere lui Dumnezeu, oricât ar dori cineva să vorbească în limbi, rămâneți liniștiți până când Dumnezeu a terminat lucrarea Lui. Apoi, dacă voi vorbiți în limbi, nu poate fi doar o repetare de versete, pentru că Dumnezeu nu folosește repetări zadarnice, ci trebuie să fie un mesaj pentru cineva. Arătați-mi dacă o singură dată Duhul Sfânt, prin darul deosebirii, a repetat vreun verset cuiva. Nu, ci omului i s-a spus ce era greșit cu el și ce trebuie să facă, sau ce i se va întâmpla, deci lucruri de felul acesta. Este adevărat? Așa este cu vorbirea în limbi și cu tălmăcirea. Dacă este cineva în biserică să vorbească în limbi, atunci un altul tălmăcește, lăsați să facă așa: fratele Neville se ridică și vorbește în limbi și acest frate de aici dă tălmăcirea și spune: „Spune către acest bărbat de aici, că ieri a fost undeva și a făcut ceva greșit. Doctorul i-a spus că are cancer. Să aducă acel lucru în ordine și să vină apoi să se pună în ordine cu Dumnezeu.” Bărbatul răspunde: „Totul este adevărat.” Atunci Dumnezeu este cu voi. Dacă noi facem aceste lucruri altfel, este doar o dezordine, dar nicidecum o înfiere. Epistola către Efeseni încearcă să facă această rânduială și înfiere.

Noi am fost destinați spre a fi înfiați. Câți dintre voi înțeleg la ce mă refer? Ridicați mână voastră. Mulți trec pe lângă aceasta. Noi am fost rânduiți mai dinainte pentru înfiere. Noi suntem născuți prin Duhul Sfânt și strigăm: „Ava - Tată! Aleluia! Slavă lui Dumnezeu!” Este adevărat că noi suntem copii, dar noi nu înaintăm, noi nu putem să-i batem pe filistenii.

Vedeți, Billy Graham stătea acolo și un mahomedan l-a provocat să dovedească ceea ce spune. Priviți la Jack Coe. Și acei așa zis creștini

care dau mâna cu diavolul de Joe Lewis, cel ce blestema pe Dumnezeu, negându-I existența. Și acele biserici așa zise „ale lui Hristos”, dau mâna cu astfel de oameni și se ridică împotriva fratelui Jack Coe. Fiecare predicator din țară ar trebui să se roage: „O, Dumnezeule, trimite puterea Ta!” De aceea nu putem fi noi înfiați. Efraim nu vrea să rămână în partea lui. Manase spune: „Domnul mi-a dat un ogor bun pentru porumb.” Apoi vine Gad și spune: „Un moment, vă rog, eu ar trebui să cultiv ovăz, dar voi semăna și porumb. Aleluia!” Vedeți? El însă, nu ar trebui să aibă de lucru cu porumbul, ci numai cu ovăzul, căci acesta i-a fost împărțit lui.

Să nu vă ocupați cu păstoritul oilor, atâta timp cât ați fost însărcinați cu păscutul vitelor mari. Dumnezeu vrea să-și așeze Biserica, dar se pare că toți vor să facă același lucru. De aceea nu veți putea să-i învățați ceva mai bun. Ei au natura unui țap. Voi nu le puteți spune nimic, fiindcă ei aduc câte un „dar, dar, dar, dar, însă...” Este adevărat?

Biserica este rânduită dinainte pentru înfiere. Mai întâi cercetați acest lucru și vedeți dacă este corect. Biblia spune: „*Cercetați duhurile.*” Dacă cineva are o pretenție, cercetați dacă ea este corectă. Dacă este corectă, mergeți înainte cu aceasta. Spuneți: „Doamne, trimite-ne mai mult!” „Fiecare să-și ocupe locul lui.” Atunci veți vedea cum Biserica lui Dumnezeu ajunge la locul potrivit. Filistenii vor da înapoi, hainele scurte vor dispărea, părul va crește, fețele vor fi spălate și țigările nu vor mai fi folosite. Așa este. Când Biserica va intra pe fâgașul ei, se va întâmpla și ceea ce s-a întâmplat cu Anania și Safira. Voi veți avea aceste lucruri când Biserica sfântă va sta în puterea ei ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, în familia lui Dumnezeu, o Biserică plină de putere. El vine pentru o astfel de Biserică.

Vedeți, fraților cât de departe suntem? Orice om care nu poate vedea din Biblie botezul în numele lui Isus Hristos este orb sau ceva nu este în regulă cu mintea lui. Aici este lupta cea mare. Eu aș dori să văd dacă poate cineva să găsească în Biblie, un verset unde să fie scris că în Biserica Nouului Testament ar fi fost cineva botezat altfel decât în Numele lui Isus Hristos. Sau, dacă a fost botezat altfel, a trebuit rebotezat în Numele lui Isus Hristos ca să primească Duhul Sfânt. Veniți și-mi arătați. Nu există așa ceva, ca o formulă trinitară. Isus spunea: „*Mergeți în toată lumea, învățați toate popoarele și botezați-i*

în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.” Însă cuvintele Tată, Fiu și Duh Sfânt, nu sunt nume. Zece zile mai târziu Petru spunea către mulțime: „*Pocăiți-vă și fiecare dintre voi, să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre.*” Peste tot în Biblie. Apoi au fost unii botezați de Ioan, spre pocăință. Acestor ucenici Pavel le-a spus: „Voi trebuie să fiți încă o dată botezați.” Dar ei spuneau: „O, dar noi suntem deja botezați de acel bărbat mare și sfânt, Ioan, care l-a botezat pe Isus. Pavel le-a răspuns: „Da, însă aceasta este Evanghelia pe care mi-a descoperit-o El, prin Duhul lui Dumnezeu. Eu sunt doar un apostol al Domnului, însă...chiar dacă un înger ar coborî din cer și v-ar predica altceva...” Lăsați-mă să citesc textul acesta din Biblie: „*Dar chiar dacă noi înșine, sau un înger din cer, (un episcop sau arhiepiscop, papă, supraveghetor sau orice altceva ar fi) ar veni să vă propovăduiască o altă Evangheligie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o, să fie anatema.*”

„Un așa obicei nu există, noi nu cunoaștem aceasta”, spun ei. Pentru ce nu vor oamenii să vadă? Este o hotărâre dinainte stabilită: „*Toți aceia pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine.*”

Mesajul pe care l-am predicat în seara aceasta se referă la ceea ce a spus Pavel despre alegerea dinainte, despre botezul în apă în Numele lui Isus Hristos, despre botezul cu Duhul Sfânt, despre înfiere în Biserică. Pavel a spus: „*Mă mir că treceți așa de ușor, de la Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos, (cu alte cuvinte, mi-e rușine să aud că voi permiteți ca cineva să vină și să vă întoarcă de la adevăr) la o altă Evangheligie; nu doar că este o altă Evangheligie, dar sunt unii oameni care vă tulbură și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos.*” Gândiți-vă și fiți atenți la aceasta.

Pavel a poruncit tuturor celor ce nu erau încă botezați în Numele lui Isus Hristos, să se boteze corect în Numele Lui. Câți dintre voi știu că Pavel a spus că aceste taine au fost ascunse înainte de întemeierea lumii și i-au fost descoperite lui, și anume că noi am fost rânduiți mai dinainte pentru înfiere? Acestea le-a spus el ca învățătură.

Priviți ce a spus el: „*Cum am mai spus, o spun și acum: dacă vă propovăduiește cineva o Evangheligie deosebită de aceea pe care ați*

primit-o, să fie anatema.” Aici nu se spune doar: „Eu nu sunt de acord cu tine, predicatorule!”, ci este vorba despre un blestem.

Frate și soră, Dumnezeu mi-a îngăduit cu câteva zile în urmă să văd ceva. Eu devin așa de agitat, deși eu cred că nu este o agitație. Eu cred că sunt binecuvântat în predică. Eu uit de mine și vă țin poate prea mult aici și poate vă cuprinde somnul. O, dacă ați putea înțelege cât de mult doresc să vă văd dincolo!

Lăsați-mă să vă mai spun aceasta. El m-a întrebat: „Ai vrea să vezi cum va fi sfârșitul?” Eu m-am uitat înapoi și m-am văzut culcat pe pat. Voi mă cunoașteți destul de bine, ca să știți că eu vă spun adevărul. Aș vrea să vă întreb ceva, cum a făcut Samuel înainte de a-l unge pe Saul. Oare v-am spus eu ceva în Numele Domnului și nu a fost adevărat? Întotdeauna a fost adevărat. Am cerut vreodată bani sau alte lucruri? Nu, aceasta nu s-a întâmplat niciodată. Nu am făcut tot ce-i posibil numai ca să vă conduc la Hristos? Oamenii spun că eu sunt unul dintre aceia care citesc gândurile, un telepat, unul care posedă o percepție extrasenzorială. Bineînțeles că trebuie să se ivească și astfel de lucruri. Biblia spune: „*Așa cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise...*” Ei au făcut aproape aceleași lucruri pe care le-a făcut și Moise, dar numai până când a venit datul cărților pe față. Iane și Iambre nu puteau să vindece. Ei puteau să aducă plăgi, dar nu puteau să ia plăgile. Dumnezeu este Cel care vindecă. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne adevărul.

Eu am încercat să fiu sincer cu voi, spunându-vă adevărul. Sunt 31 de ani de când stau aici la acest amvon. Într-o zi voi pleca de aici și voi merge în slavă. Scumpi prieteni, am îngropat o soție, o fiică, un tată, un frate. Eu am văzut sicriile lor și florile care au fost aduse și știu că așa va fi și cu mine. Vă spun sincer și din toată inima: eu cred că v-am predicat Evanghelia adevărată a Domnului Isus Hristos. Eu cred că fiecare dintre voi trebuie să fiți botezați în Numele lui Isus Hristos, și să primiți botezul cu Duhul Sfânt. Dacă se împlinește, acesta vă aduce bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătațe, smerenie, blândețe și credință.

Nu știu dacă în dimineața aceea, am fost în trupul meu, dacă am avut o viziune sau dacă am fost luat de aici. Eu nu pot să spun cum s-a

întâmpat exact. Singurul lucru pe care-l știu este că eu mă temeam tot timpul de acest țepuș, de moarte. Nu mă temeam că Isus mă va duce acasă, eu mă temeam că mă voi întâlni cu voi, plutind ca o ceață albă, fără formă. Dar acum știu, pentru că am văzut acolo pe acești oameni. Ei erau o realitate.

Dacă a existat vreodată un bărbat care să reprezinte Rusaliile, acesta a fost fratele F.F. Bosworth, un frate drept și curat, un adevărat apostol. El predica Evanghelia adevărata. Când l-am ținut în brațe, eu am strigat: -Părinte, părinte, carele și călărima lui Israel!

Și el a spus:

-Fiule, rămâi pe câmpul de evanghelizare. Grăbește-te să te duci pe câmpul de misiune înaintea acestora, înainte ca ei să răspândească fanatismul. Arată-le Evanghelia adevărata, pe care o ai tu. Slujba ta abia a început, tu ești tânăr, fiule. Eu i-am răspuns:

-Frate Bosworth, eu am 48 de ani. El a spus:

-Dar tu abia ai început. Nu îngădui ca acești tineri predicatori pentecostali să meargă cu multă nechibzuință și să otrăvească lucrarea, în așa fel încât teologii din toată țară să se împotrivescă înainte de a ajunge Cuvântul acolo. Du-te înainte frate Branham, du-te înainte cu Evanghelia pe care o ai. Eu cred că tu ești un apostol, un prooroc al Domnului Dumnezeuului nostru.

Eu l-am îmbrățișat și i-am pus o întrebare:

-Frate Bosworth, care a fost timpul cel mai minunat din toți acești ani în care ai predicat?

-Chiar acesta, frate Branham.

-Știi că vei muri?

-Eu nu pot să mor.

-Pentru ce spui tu că acesta este timpul cel mai bun pentru tine?

Acolo era o ușă mică. El a spus: „Eu zac aici, cu fața întoarsă spre ușă. În orice clipă ar putea să intre prin aceasta ușă Acela pe care L-am iubit, Acela pentru care am predicat, și eu voi merge cu El.” Eu l-am privit și m-am gândit că la fel m-aș uita la Avraam, Isaac sau Iacov. I-am luat mâna și i-am spus: „Frate Bosworth, noi amândoi credem în același Dumnezeu. Credem aceleași lucruri. Prin harul lui Dumnezeu voi predica până când ultima suflare va părăsi trupul meu. Eu voi fi așa de credincios lui Dumnezeu, cât voi putea de bine. Nu voi face nici un

compromis în evanghelie. Eu voi rămâne la fel de credincios, în orice parte, în orice loc. Frate Bosworth, eu te voi întâlni în țara aceea mai bună, unde nu vei mai fi bătrân, ci tânăr.” El a spus: „Tu vei fi acolo, frate Branham, să nu te îngrijorezi.”

Eu m-am gândit că el va merge chiar atunci acasă. Dar, numai după două luni, cu două ore înainte de a muri, nevasta mea a mers ca să-l vadă. El s-a gândit întotdeauna la ea. Și sora Bosworth era acolo. El adormise. Deodată s-a ridicat drept în sus, a sărit din pat și a spus: „Mamă, de mulți ani nu te-am văzut. Tată! Frate Jim, și tu te-ai pocăit în adunarea mea din Juliet – Illinois.” Acesta murise cu 50 de ani în urmă. „Aici este sora cutare, da, eu te-am condus la Domnul la adunarea din Winnipeg.” Timp de două ore el a dat mâna cu aceia pe care i-a condus la Domnul. Apoi el s-a culcat și-a încrucișat mâinile și asta a fost. A intrat fratele Bosworth în țara aceea pe care m-a lăsat Domnul Isus să o văd? Dacă este așa, el este astăzi acolo un bărbat tânăr. Dumnezeu să dea odihnă sufletului său. El să facă să pot trăi și eu credincios întotdeauna, ca să pot intra și eu în țara aceea. Fie ca să fiu un slujitor credincios al lui Hristos, ca să intru în țara aceea.

Mie mi-e rușine de viața mea. Dacă am păcătuit înaintea voastră, atunci sunteți datori să-mi spuneți asta. Eu am încercat să trăiesc sincer, corect, în tot ceea ce Dumnezeu mi-a permis să fac prin harul Său. Dar prieteni dragi, dacă vedeți că în viața mea este ceva greșit, atunci voi sunteți datori să-mi spuneți. Iar eu la fel, pentru că mă aștept ca să vă văd acolo și pe voi, bărbați și femei, tineri. Între lumea de aici și cea de acolo este numai o suflare. Acesta este adevărul.

Acum, fie ca Dumnezeul îndurării, Dumnezeul cerului, Tatăl nostru, să ne dea har ca în ziua aceea, să ne putem întoarce cu trupurile noastre pământești, ca să putem bea și mânca strugurii și fructele țării. Se vor clădi case și nu va locui altul în ele. Se vor planta vii și nu va mânca altul din ele, ci acela care le-a sădit. Vedeți, până acum dacă cineva planta o vie, fiul său îi prelua locul, apoi un alt urmaș și așa mai departe. Dar atunci cine va planta, va rămâne definitiv acolo. Noi vom fi pentru totdeauna acolo. Doresc să am parte și eu acolo și să vă văd acolo pe fiecare

Eu vorbesc aici și către predicatorii trinitarieni. Eu nu spun aceasta ca să vă rănesc. Și eu sunt un trinitarian: eu cred în cele trei calități ale lui

Dumnezeu: Tată, Fiu și Duh Sfânt, dar nu trei dumnezei. Eu cred că acestea sunt trei atribute. Aceasta o cred din toată inima mea: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, dar nu sunt trei dumnezei. Sunt trei atribute. Sau trei slujbe ale lui Dumnezeu. A fost o dispensație a Tatălui, apoi a Fiului, iar acum este Duhul Sfânt. Este același Dumnezeu în trei slujbe. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt nu sunt nume ale lui Dumnezeu. Dumnezeu are un Nume și numele lui este Isus. Biblia spune că totul în cer și pe pământ primește numele de la El. Dumnezeu a avut un Nume omenesc. El a fost numit Iehovah-Jireh, Iehovah-Rapha – acestea erau titluri ale dumnezeirii sale. Dar El a avut numai un Nume, Isus. Acesta este El. Fraților, chiar dacă voi nu sunteți de acord cu mine, gândiți-vă că și așa eu vă voi întâlni acolo. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu vă iubesc. Eu voi fi cu voi, acolo.

Bisericii vreau să-i spun că vom continua duminică dimineată. Eu voi încerca să nu vă țin așa de mult, doar până la ora 14, ca să putem avea și după amiază o adunare. Mă iertați? Dragilor, nu ne-a mai rămas mult timp. Vă numesc dragi pentru că așa sunteți.

În Scriptură noi citim despre Pavel: „Eu am pentru voi o râvnă dumnezeiască. Eu v-am logodit cu Hristos și vreau să vă înfățișez ca pe o fecioară curată.” În acea vedenie oamenii mi-au spus: „Isus va veni la tine, iar tu ne vei prezenta Lui ca pe o fecioară curată.” „Vei fi judecat prin Cuvântul pe care l-ai predicat.” Dacă eu v-am predicat ceea ce Pavel a predicat, atunci dacă intră grupul lui, vom intra și noi, pentru că avem același lucru. Amin. Să ne plecăm capetele. Dumnezeu să vă binecuvânteze.